

der er gratis Adgang, og hvor de optrædende intet Honorar faa. Det er en nødvendig og rimelig Undtagelse, som Komponisterne utvivlsomt heller ikke ville have noget imod. Saa have vi en Beskyttelse, der er af særlig Art for Danmark, nødvendiggjort ved den Skolelov, der nu gælder hos os for det højere Skolevæsen, hvorefter Eleverne ikke alene som tidligere skulle have enkelte Uddrag af fremmede Forfattere for. Det er nemlig ikke alene det grammatiske og sproglige, der lægges Vægt paa, men det gælder om at sætte Eleverne ind i den fremmede Litteratur, og derfor kan man ikke nøjes med Brudstykker som tidligere. Vi ville have hele Værker, og det vil vanskeliggøres, hvis der ikke bliver truffet Undtagelsesbestemmelser for denne Sags Vedkommende. Disse Undtagelsesbestemmelser kunne vi træffe uden at kranke det, som er nødvendigt ved den reviderede Bernerkonvention, idet nemlig disse Skoleudgaver af Forfatternes Værker skulle have Skoleudgavens Karakter. De skulle kun være til Skolebrug, saa man ikke med Glæde kan læse dem blot af æstetiske Grunde. Det foreliggende Lovforslag har øget dette endnu mere ved at tilføje, at Teksten skal henvises til Oversættelser og til Anmærkninger, som ere omtalte i det af Landstinget vedtagne Lovforslag. Det er utvivlsomt en god Tilføjelse, der er kommen.

Det, man har haft mest at indvende imod ved dette Forslag, her foreligger, er Forholdet til Oversættelserne, disse Oversættelser, som nu skulle være beskyttede lige saa vel som originale Værker i 50 Aar. Man siger, at Aviserne, som have haft deres Novelle- og Romanstof billigt, fordi de kunne oversætte, ville lide ilde ved det. Men vi kunne ikke tage et saadant Hensyn. Vi brød med de Indvendinger, der bleve gjorte fra Avisernes Side, da vi vedtog Loven af 1904, og vi maa gaa videre ad samme Vej ogsaa denne Gang. Den danske Litteratur og Kunst staa saa højt i Udlandet og betyde saa meget for vor Stilling i Udlandet, at Lovgivningsmagten bør støtte den Lovudvikling, vi nu ere inde i, og jeg anbefaler derfor dette Lovforslag til Tingets meget velvillige Behandling.

Marott: Socialdemokraterne ere selvfølgelig villige til at medvirke til, at der bliver en rimelig Beskyttelse for Forfattere og Kunstnere. Men ligesom jeg havde Lejlighed til, da Lovforslaget sidst forelaa her i Tinget, at gøre opmærksom paa, at det paa flere Punkter gaar for vidt, saaledes

vil jeg heller ikke undlade at gøre opmærksom paa det nu, særlig ogsaa da det er en anden Kultusminister, som nu har med denne Sag at gøre. Jeg mener, at i dette Beskyttelsesforhold have vi tre Parter, nemlig de beskyttede, altsaa Forfatterne og Kunstnerne, de Mennesker, som de skulle beskyttes imod, og endelig Samfundet, Befolkningen, som jeg mener har en stor Interesse i dette Forhold. Det foreliggende Forslag yder efter min Mening en meget kraftig Udvidelse af Beskyttelsen for Forfatterne og Kunstnerne, og jeg tror, at dette samfundsmæssigt set paa flere Punkter er uheldigt, og at det derfor er nødvendigt, at Forslaget bliver set grundigt efter i Sømmene.

Der er for det første Oversættelserne, som nu ere beskyttede i 10 Aar, medmindre Forfatteren selv besørger Oversættelsen. De stilles i Forslaget lige med de øvrige litterære Arbejder, saa at de fremtidig skulle beskyttes 50 Aar efter Oversætterens Død. Denne Bestemmelse gør, at Beskyttelsestiden kan være overordentlig længe, den kan gaa op til omtrent 100 Aar, og for saa vidt vil jeg sige, at der ikke er noget langt Spring her fra til at nedlægge almindeligt Forbud mod overhovedet at benytte Oversættelser uden indhentet Tilladelse. Som det ærede Medlem fra Ringkøbing (Moltesen) erindrede om, havde vi i Fjor en Protest fra 4 Presseforeninger mod denne Bestemmelse i Lovforslaget. Disse 4 Presseforeningers Bestyrelser gjorde opmærksom paa, at de vare stærkere interesserede i denne Sag end Forlæggerkorporationen, og Forlæggerkorporationen var bleven spurgt om sin Mening med Hensyn til dette Forslag, det vare Presseforeningerne derimod ikke. Presseforeningerne sige, at Forlæggerne kunne fordele de Omkostninger, som den nye Bestemmelse medfører for dem, paa den Pris, de sætte paa Bøgerne, medens Bladene ikke kunne fordele de forøgede Udgifter, men maa bære disse alene. Og saa hævde de, at hvis det forelagte Lovforslag bliver til Lov, ville disse Udgifter i Løbet af faa Aar blive meget følelige, og der tilføjes, at saafremt denne § 4 i Forslaget om Forfatterret ophøjes til Lov, og man derved ophæver den nugældende Ret til at oversætte Værker, som ikke ere blevne oversatte inden Forløbet af 10 Aar efter deres første Udgivelse, vil der blive paalagt den danske Presse en Skat, som hurtigt vil komme til at dreje sig om mange Tusinde Kroner aarlig, idet, sige de, Pressen rime-